

Misjon til Vestens unge i Østen

En utfordring – En annerledes misjon

AV GRETA RIMINGTON

Prosjektet «Misjon til Vestens unge i India» har fått sitt navn fra og er samtidig et direkte svar på en situasjon som ofte er blitt omtalt som «vestens unge i India».

På det indiske subkontinent finnes det flere hundretusener av ungdom fra vest. Indias religiøse mystikk, billige stoff og enkle, annerledes livsrytme gjør Østen forlokkende. For svært mange tjener oppholdet som en flukt og protest mot det ensidig materielle Vesten. Den religiøse dimensjonen er en meget betydelig del av fluktmotiveringen, og det påfallende er nettopp den sterke åpenhet for de hinduistiske og buddhistiske livsverdier de vestlige viser. Mye av tiden tilbringes ved guruens «lotusføtter». At kristendommen skulle være et reelt alternativ til østens religioner synes ikke å ha falt dem inn. Et annet vesentlig kjennetegn ved mange av denne målgruppen, er stoffmisbruket. Bruken av stoff er en viktig forklaringsfaktor for de dystre tall fra de europeiske ambassadene i New Delhi: over 6000 franske, vest-tyske og italienske ungdommer er meldt savnet eller døde i India i de senere år.

Initiativet til en misjon blant de vestlige i India, kommer fra det danske Dialogcenteret i Århus. I en årrekke har dette senteret under ledelse av dr. Johannes Aagaard forsket og arbeidet med nyreligiøsiteten.

Gjennom flere studiereiser og opphold i India ble folk fra Dialogcenteret i stadig sterkere grad konfrontert med den situasjonen som ovenfor er kalt «Vestens unge i India». Høsten 1983 besluttet Dialogcenteret å ta opp et arbeid blant unge europeere og amerikanere på vandring i India. Arbeidet er blitt ledet av pastor Svend Boysen, tidligere mangeårig prest i den danske folkekirken. Målet er evangelisering, sjelesorg, rådgivning, materiell og annen sosialdiakonal hjelp. Avdelingen under Dialogcenteret som arbeider med dette prosjektet, har fått navnet «Dialog og Fornyelse».

Norske misjonsledere ble konfrontert med denne nye utfordrin-

gen i 1983 på et møte i Nordisk Misjonsråd, hvor Johannes Aagaard la frem denne problematikken.

Vinteren 1984 satte Dialogcenteret ned en prosjektgruppe for å arbeide med utfordringen. Gjennom et vel to måneders opphold i India samme vinter forsøkte gruppen å danne seg et bilde av hvor omfattende denne trafikken er. Videre knyttet gruppen kontakter i India og la frem idéer til prosjekt.

Prosjektgruppen bestod av Peter Ross (lege, Amsterdam), Olaf Olafsson og Olav Holmeland (Den norske Santalmisjon), Nils Magnar Helgheim (Ungdom i Oppdrag) og Svend Boysen (Dialogcenteret) som leder arbeidet. Senere samme år ble Ellen Merete Wilkens (Danmark) og Alf van der Hagen (Norge) utsendt fra Dialogcenteret for å gjøre ytterligere informasjonsinnsamling.

På bakgrunn av det sonderingsarbeidet Dialogcenteret har gjort, har det valgt teamtjeneste som en hjørnestein i arbeidet med å nå målgruppen. Målet var også at hvert av de skandinaviske landene skapte et treningstilbud for kristne ungdommer som forberedelse for tjeneste i India. Man kom først i gang i Danmark. Danskene sendte ut det første teamet bestående av åtte ungdommer i januar 1985. Team nr. 2 ble sendt ut i januar 1986, etter først å ha gjennomgått et treningskurs på syv uker ved en folkehøgskole. Team nr. 3 med utsendelse fra november 1986–juli 1987, fikk forberedelseskurset forlenget med fire uker. Team nr. 4 har 10 kursdeltakere med utsendelse 1. november 1987. Også dette kurset får en 11 ukers varighet og holdes på Institut for Missions-teologi og økumenisk teologi, Århus, med engelsk som undervisningsspråk. Dette åpner opp muligheten for kursdeltakere også fra Tyskland, Holland, USA, Hong Kong m.m.

Høsten 1985 ble et tilsvarende treningsprogram til det danske tilrettelagt og gjennomført for åtte svensker i Sverige. Kurstilbudet gikk også her over 11 uker i regi av Johannelund Teologiska Institut, Uppsala. Minimumsalder er 21 år, gjennomsnittsalderen 25–26 år. Den svenske modellen er et samarbeide mellom åtte misjonsorganisasjoner: Svenska Kyrkans Mission (SKM), Örebro Misjonen (ÖM), Evangeliska Fosterlandsstiftelsen (EFS), Svenska Kyrkan i Utlandet (SKUT), Pinsemenigheten i Sollentuna (P), Svenska Allians Mission (SAM), Svenska Baptistsamfunnet (SBS), Svenska Missionsförbundet (SMF). EFS har gjennom Johannelund den samordnende funksjonen og er ansvarlig for uttaking og undervisning av teamet. Kurset er innrettet direkte på den situasjonen

teamet vil møte i India. Viktige fagdisipliner er Bibel-engelsk (St. John's Gospel), ny-religiøsitet, østens tradisjonelle religioner, sjelesorg, troselære og evangelisering m.m. Samtidig legges det vekt på teamtrening, samtidsforståelse, indisk historie og geografi, stoffmisbruk osv. Selve oppholdet i India administreres av Dialogcentret for teamene både fra Sverige og Danmark. Ved ankomst til India gis det dessuten en seks ukers videre innføring under ledelse av Svend Boysen fra Dialogcentret.

Når det gjelder Norge, har en arbeidsgruppe på fire personer i lengre tid arbeidet for opprettelsen av et tilsvarende kurs og utdanningstilbud tilpasset norske forhold og en norsk kirkelig ramme. Januar 1987 håpet man å komme i gang med et kurs i samarbeide med Indremisjonsselskapets Bibelskole i Oslo. Bibelskolen stilte lokaler og lærerkrefter m.m. til rådighet, men disse planene lot seg dessverre ikke gjennomføre p.g.a. vanskeligheter med å sikre en økonomisk støtte og finansiering for kurset. Det er flere unge som er interessert i å melde seg til den utfordringen som dette arbeidet er, så man håper at et norsk kurstilbud kan bli en realitet om enn på lengre sikt. Inntil videre har Johannelund Teologiska Institut stilt to-fire av sine kursplasser åpne for norske deltakere. Ved en større egenandel og private gaver, har vi i år klart å finansiere to plasser. Et ektepar, stud. theol. Trygve Rø og Kari Margrethe Tefre, reiste til India høsten 1987 etter avsluttet kurs i Uppsala.

To andre teologistudenter, som er i midten av sine studier, er nå kommet med i den norske arbeidsgruppen. Begge regner med kursopphold i Uppsala og utreise i november 1988, hvis Norge denne gang kan få en ordnet og sikker økonomisk støtte. De totale utgiftene pr. kursdeltaker for kursopphold, ut- og hjemreise og oppholdet i India osv., beløper seg til kr. 40.000,-. Av dette har Norge fastsatt en egenandel på kr. 10.000,-, d.v.s. at i realiteten er det kun kr. 30.000,- pr. kursdeltaker som er de reelle utgiftene.

De senere års utvikling har ført til at navnet på prosjektet, «Misjon til Vestens unge i India», er blitt endret til «Misjon til Vestens unge i Østen» (MVUØ). Grunnen til dette er den forandringen som er i ferd med å skje med reiserutene for «ryggsekkfolket». Kinas grenser har åpnet seg og det nye målet for mange er nå dette landet og dets nabo, Tibet. Det er to hovedinnfallsporter til Kina for «the travellers». Den transsibiriske jernbanen er den ene, Hong Kong den andre. Mange velger den siste. Misjon til Vestens unge i Asia har derfor utvidet sitt arbeidsfelt fra India og Nepal til å inkludere

Hong Kong. En tre-fire voluntører forlenger sin tjeneste etter oppholdet i India med fire-seks måneders opphold i Hong Kong. Dialogcentret har her gått inn i et samarbeide med Den Nordiske Kristne Buddhistmisjon.

Det er den tibetanske buddhisme som i stigende grad tiltrekker vestlige unge, og med Tibet åpnet vil dens påvirkning sannsynligvis forsterkes. Denne buddhismen har verdensmisjon som et klart mål. I Nepal finnes det f.eks. allerede mange buddhistiske sentra dels drevet av vipassanabuddhister, dels av flere tibetansk-buddhistiske skoler. I disse sentra undervises det på enkelst og de tar primært sikte på de vestlige unge. Denne «engelske buddhisme» er karakteristisk ved at den er tenkt, fremført og skrevet på engelsk. Det er altså ikke tale om sekundære oversettelser til engelsk. Engelsk er det primære språk for denne slags buddhisme, og det gjør den naturligvis annerledes av vesen. Ved disse engelsk-buddhistiske sentra utdannes årlig mange hundrede vesterlendinger til misjonærer for buddhismen. Det er mulig at tallet er enda høyere. Hva dette kan komme til å bety i årene fremover for våre egne skandinaviske land, kan en allerede nå ane.

Mange av voluntørene som har vært utsendt gjennom Misjon til Vestens unge i Østen, har vært teologi- eller religionshistoriestuderende, eller ferdigutdannet innen disse fagene. Men uansett hva slags faglig bakgrunn voluntørene har hatt, har det vist seg at disse unge når de kommer hjem, blir en ressurs i sin lokale menighet og for sine organisasjoner i møte med de ny-religiøse bevegelser og New Age, som den kristne kirke i årene framover mer og mer kommer til å bli konfrontert med.¹

Det kan muligens synes beskjedent det man kan oppnå ved og gjennom MVUØ. Allikevel ligger der viktige perspektiver i det for kirkens misjon både ute og hjemme. Erfaringene inntil nå har tydelig vist at unge mennesker igjennom dette prosjektet, på forskjellige måter opplæres og motiveres til misjon på lengre sikt. Etter avsluttet voluntørtid melder noen seg til sine respektive misjonsorganisasjoner for et fulltids engasjement, andre blir som sagt en verdifull ressurs i møte mellom den kristne kirke og det store oppbud av misjonsaktive fremmede religioner, nå virksomme også i våre egne skandinaviske land. Det det gjelder er utdannelsen av en kommende generasjon av misjonærer som kan gå inn i religionsmøtet universelt.

NOTER

1. Aagaard, Johs.: «Møtet med ny-religiøsiteten de kommende ti år». Norsk tidsskrift for misjon 1987, nr. 2.

«Mission to Western Youth in Asia» is a mission project begun in 1983 by the Dialogcentre, Århus, in order to meet the material, social and spiritual needs of western «travellers» in India, Nepal and Hong Kong. This volunteer work for young committed Christians entails training at either Århus, Denmark or Uppsala, Sweden and a six to nine months stay in India/Nepal or Hong Kong. The insight, knowledge and experience they receive during this time has proved invaluable and a great resource upon their return home, particularly to their respective mission organisations and churches in meeting and confronting the influx of new religious movements.